

всегда да прѣминѣтъ Дунава и да положять пръвѣ основѣ на свое-то Господарство по южныя брѣгъ отъ тѣхъ рѣкѣ. Тукъ Българе-ти, като ся съединили съ свои-ты съплеменницы Славене, които по-отнапрѣдъ населявали тѣхъ земѣ, усилили ся още толкова, та завоевали всичкѣ тогашнѣ Мисіѣ и станѣли и Господаре. Заради това въ разстояніе отъ тоя періодъ мы негледаме друго, освѣнь крѣвопроливны боеве измежду Българе и Гърцы, както ся види за това въ Исторіѣ-тѣ на товрѣмненны-ты Българекы владѣтели, отъ които пръвъ е былъ

АСПАРУХЪ.

За основатель на Българко-то Господарство по край Дунава почита ся Аспарухъ, третій Кубратовъ сынъ. По отдѣланіе-то му отъ братія-та си, той станѣлъ прѣдводитель на голѣмѣ чясть отъ Българы, та прѣминѣлъ рѣкы Днѣпъръ и Днѣстъръ и установилъ ся испърво по сѣверны-ты брѣгове на Дунава, при Черно-море въ странѣ, нарѣченѣ *жгълъ* или *он-голъ*. А послѣ, откакъ ся поусилилъ съ своя народъ, захванѣлъ да напада на Византійскѣ-тѣ Имперіѣ, въ коѣто онова врѣмя царуваше *Констаншинъ Погонашъ*.

Гръцкый царъ, за да запази земѣ-тѣ си отъ Българско-то нападаніе, става съ голѣмѣ силѣ, та отхожда и по сухо и по море да гони нападателиты. Наши-ти, като видѣли безбройны-ты Гръцкы войскы, на които главенъ прѣдводитель былъ самъ Императоръ-тъ, дръпнѣли ся назадъ за да ся приго-